

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Evangelistarivm M. Maruli Spalaten. opus vere
euangelicum, sub fidei, spei & charitatis titulis in septem
libros partitum**

Marulić, Marko

Coloniæ, 1532

VD16 M 1298

de humilitate Christi. ca. 24.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35578

tebat, in tantum autem humilitate placuit, ut a deo electa sit, quæ dei filium generaret. Unde ipsa gloriatur, dicens, Magnificat anima mea dominum, & exultavit spiritus meus in deo salutari meo. Quia respexit humilitatem ancillæ suæ, ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes. Quia fecit mihi magna qui potens est, & sanctum nomen eius. Quid enim maius virgini conferri potuit, quam ut creatorem suum pariat, quam ut domini sui mater sit, & hoc quidem non violata virginitate, sed sanctificata, ut purius niteat in secunda, quam nitebat in sterili.

De humilitate Christi. Ca. xxiiij.

DEi vero filius factus est hominis filius. Verbum caro factum est, & habitavit in nobis. Quid deinde & vidimus, inquit, gloriam eius, gloriam quasi unigeniti a patre: plenam gratiæ & veritatis. Qui eius gloriæ consors esse desideras, eius humilitatis prius te socium ac participem exhibeas oportet. Non est discipulus supra magistrum, neque servus domino suo maior, ut exaltari velit sicut dominus, & humiliari nolit sicut servus. Hunc autem omnium autorem, omnium salvandorum doctorem ac redemptorem. Paulus Philippensibus in exemplum proponens, ait: Hoc sentite in vobis, quod & in Christo Iesu, qui cum in forma dei esset, non rapinam arbitratus est esse se æqualem deo sed semetipsum exinanivit, formam servi accipiens, in similitudinem hominum factus, & habitu inventus ut homo humiliavit semetipsum, factus obediens usque ad mortem, mortem autem crucis. Audisti humilitatem, attende gloriam, Propter quod (inquit) & deus exaltauit illum, & donavit illi nomen quod est super omne nomen, ut in nomine Iesu omne genu flectatur, caelestium terrestrium, & infernorum, & omnis lingua confiteatur, quia dominus Iesus Christus in gloria est dei patris. Neque humilius divinitas inclinare se potuit, quam ut hominem assumeret seque hominum potestati submitteret, ad flagella & mortem, per ludibria sustinendam; neque sublimius attolli

Phi, 26

Psal. 44

uit humanitas, quam vt diuinitati vnita, vnus Chrs & deus esset & homo, sedens ad dexteram patris, a spiritibus angelicis omniūq; sanctorū cœtu venerandus: mortuos & viuos iudicaturus in eadem humanitate, in qua voluit ab homine iudicari, tunc humilis quidem, nunc gloriosus. tunc mortalis, nunc immortalis & impassibilis. tunc seruus, nunc dominus. tunc infirmus, nunc ponens inimicos scabellum pedum suorū in yga vtutis suæ. Tunc nō erat ei spēs neq; decor, nunc dicitur ei. Spe cie tua & pulchritudine tua intende p̄spere, procede & regna, propter veritatem & mansuetudinem & iustitiam: nunc regnum eius regnum omnium seculorū. Sed paulo distinctius videamus, a qua humilitate ad hanc sublimitatem peruenerit, quam tamen semper habuit a patre & cum patre cōem. Cum igit̄ deus esset, hoīem quem ipse fecit, assumpsit nunq̄ dimissurus, vt & homo fieret, & deus esse non desineret: de paupcula matre nasci voluit non in vrbe regali, sed in paruo oppidulo Bethlehem, nō saltem in domo vulgari, sed in iumentorū stabulo, vbi reclinatus in p̄sepio vagit. Ab angelis nunciabatur, a pastoribus quærebatur, a magis adorabatur, & tamen ipse contemptibilis & despectus apparere volebat. Adultus non habuit vbi caput reclinet suum, alienis impensis sustentatus est, alieno vsus hospitio. Qui cælum terramq; fecerat & quæ in eis sunt, hic die ac nocte in laboribus fuit, docendo, sanando, orando, miracula operabatur & latere volebat. Super asinam sedens intrauit Hierosolymam, cuius sedes cælum, & terra scabellum pedum erat. Lauit discipulorum suorū pedes, cui angeli seruebant. Cum innocens esset, pro peccatis nostris ab incredulis q̄s ipse saluare venerat, comprehendi, ligari, conspui, cædi, occidi voluit. Atq; ira se submit obrulitque vltro omnibus impiorū iniurijs, qui mundum pugillo continet, qui terram respicit & facit eam tremere, in quem angeli intueri gaudent. qui vita est omnium quæ viuunt, & autor quæ subsistunt. Quid ergo vel magnificentia eius maius, vel humilitate abiecius? Nemo æquare potest eius humilitatem, quia ne-

mo habet tantam de qua descendat sublimitatem. Satis est si vestigia eius obseruantes, quantum possumus nos humiliter submissequeramus, ipso admonente ac dicente, Discite a me qui a mitis sum & humilis corde, & inuenietis requiem animabus vestris. Sit igitur nobis curæ, vt minimi simus, in omnibus patientes, in omnibus mites & mansueti. nulli malum pro malo reddentes, paruo contenti, in laboribus assidui, seruire magis quam præesse cupientes, nunquam captemus hominum gloriam, sed semper dei laudem, & proximorum profectum. Parati simus omnia supplicia, omne mortis genus perpeti prius quam deo peccare. Per hanc humilitatem aditum nobis parabimus in cælum & gaudijs perfrui merebimur sempiternis, participes facti gloriæ domini nostri, cuius humilitatem in terra fuerimus imitati.

Mat. 23.

De humilitate vitiosa Ca. XXV

Sciendum tamen, esse alias quasdam humilitates, ex quibus aliæ quidem nihil ad hanc pertinent, de qua locuti sumus, aliæ vero ipsam reddunt vitiosam. Quid enim ad virtutem illa humilitas, qua obscuro loco natos designamus, humiles appellando demissi generis in plebe vulgaria viros, vel illa quam etiam rebus inanimatis insensibilibusque damus, nam & locum humilem dicimus qui p̄ssior iacet inter eminentes atq; demissior, & humilem arborem quæ non multum ab humo erecta sit. Sunt & alia duo humilitatis genera in scripturis obseruata, alterum cum quis aliorum iniquitate opprimitur affligiturque, iuxta illud, Populum tuum dñe humiliauerunt, & hæreditatem tuam vexauerunt, alterum cum quis ob suam culpam pœnis aut calamitate aliqua grauatur secundum illud. Propter iniustitias enim suas humiliati sunt. Vtrunq; hoc in inuitum fit atq; non lentem, virtutis aut humilitas voluntaria est, p̄inde etiã illa quæ vitij est voluntaria esse constat. Illa itaq; non virtutis sed nequitiæ malignitatisq; erit humilitas, cum quis ea de causa præ se feret humilitatem, siue vt inter sanctos

Psal. 93.

Psal. 106.